

הַבַּעַל שֵׁם טוֹב וְהַעֲגֵלוֹן

סִפּוּר עַל אֲמוּנָה, תְּפִלָּה וְלֵב טָהוֹר

עָרַב שַׁבַּת הַמַּלְכָּה. הַשָּׁמֶשׁ הִחְלָה לְשַׁקַּע בְּאוֹר זָהוּב.
רַבִּי יִשְׂרָאֵל בַּעַל שֵׁם טוֹב וְתַלְמִידָיו הָלְכוּ בְּנִחָת לִיד בֵּית הַכְּנֶסֶת.

לפתע, הם ראו
מראה מוזר
מאוד: יהודי
פשוט, עגלון
במקצועו, עמד
בחוץ והתפלל
כשהוא עטוף
בטלית ומעטר
בתפלין.

אבל הוא לא סתם עמד!
תוך כדי ששפתיו מלמלו מלים של תפלה, ידיו עבדו
בפטיש ומסמרים לתקן את גלגל העגלה השבור שלו.

התלמידים הסתכלו על ידיו המלכות בבץ.
תמהו והתלחשו: "איך יתכן להתפלל לה' כך? זה כלל לא
נראה מכבד לעמד כך לפני מלך מלכי המלכים!

הַתְּלִמִּידִים הַבִּיטוּ בְּרַבֵּם הַגָּדוֹל, הַבֶּעַל שֵׁם טוֹב.
הֵם חָפוּ שִׁיגֵשׁ לְעֵגְלוֹן, יִגְעֵר בּוֹ וַיִּגִּיד לוֹ שְׁאֵסוּר
לְהַתְפַּלֵּל וּלְעֲבֹד יַחַד.

אך הבעל שם טוב לא פעם כלל. חיוך רך ומלא
באור האיר את פניו הקדושות. הוא הביט בעגלון
כאלו מצא אוצר יקר שאיש לא הבחין בו.

"תלמידי היקרים, אמר רבם בקול שקט
ואוהב. "אל תסתכלו על הידים הגשמיות שלו.
הסתכלו על מה שקורה עכשו בתוך הלב שלו!"

"אִפְלוּ כְּשֶׁהוּא מְתַקֵּן עֲגָלָה כְּבִדָּה, הֵלֵב שְׁלוֹ
לֹא עוֹזֵב אֶת ה' אִפְלוּ לְרַגֵּעַ אֶחָד! הַתְּפִלָּה
שְׁלוֹ בּוֹקֶעַת רִרְקִיעִים, כִּי הִיא נַעֲשִׂית
מִתּוֹךְ אֲהָבָה טְהוֹרָה וּתְמִימוֹת זָכָה."

רחמנא לבא בעי (ה' רוצה את הלב)

הַתְּלִמִּידִים הֵבִינוּ אֶת הַשְּׁעוֹר הָעֵמֶק. ה' אֵינוֹ בּוֹחֵן רַק אֶת הַמַּעֲשִׂים מִבְּחוּץ.
הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא חָפֵץ בַּכּוֹנֶנָה הַטְּהוֹרָה וּבִלְב שְׁלָנוּ!

A young boy with brown hair, wearing a grey t-shirt and a blue and white patterned kippah, is standing in a kitchen. He is washing a white plate in a stainless steel sink. Water is running from a chrome faucet into the sink. To the left of the sink, there is a stack of clean white plates and a bottle of yellow dish soap. On the windowsill to the left, there are several potted herbs in terracotta pots. The kitchen has wooden cabinets and a tiled backsplash. A yellow towel is hanging on the oven handle to the right. The scene is lit with warm, golden light from a window on the left.

גַּם אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לִהְיוֹת כְּמוֹ הָעֶגְלוֹן הַצַּדִּיק!

גַּם כְּשֶׁאֲנַחְנוּ מְשַׁחֲקִים, מְסַדְּרִים אֶת הַחֶדֶר אוֹ סֵתֶם עוֹזְרִים בַּבַּיִת,
הַלֵּב שֶׁלָנוּ תָּמִיד יְכוּל לְהִשָּׂאֵר מְחִיבָר לֵה' בְּאַהֲבָה וּבְשִׂמְחָה!"